

Din veșnicie-n veșnicie
(Psalmul 90)

Din veșnicie-n veșnicie,
O Doamne, Tu ești Dumnezeu.
Tu ești a noastră bucurie,
Tu ne-ai salvat prin Fiul Tău.
La Tine noi găsim scaparea,
Căci anii Tăi nu au sfârșit.
A Ta e slava și onoarea,
Căci Tu pe toate le-ai zidit.

Cor:

Ca floarea vestejește viața
noastră frați,
Dar noi avem credință, că nu vom fi
tăiați.
Când trecem pragul casei în care am
trăit,
Ne întâlnim cu Domnul pe care L-am
iubit.

Din veșnicie-n veșnicie,
Tu ești Același, neschimbat.
Dar noi sîntem ca și o floare
Ce repede s-a și uscat.
În zorii zilei strălucește,
Se-nalță tot mai sus, mai sus,
Iar seara se și vestejește,
Când soarele e la apus.

Viața noastră este scurtă,
Sîntem așa de limitați.
Căci zilele și anii noștri
De Tine au fost numărați.
Tu ne-ai vorbit prin Moise Doamne,
Aici în psalmul nouăzeci,
Căci Tu ești Dumnezeul veșnic
Ce stăpînește-n veci de veci.

"Nainte Ta dispăre timpul
și spațiul care ne-a-ngrădit.
Căci Tu ești fără margini, Doamne,
Ești Dumnezeu nemărginit.
O zi 'nainte Ta-i egală
Cu mia noastră cea de ani,
Căci Tu ești veșnicia sfîntă,
Noi sîntem muritori, sărmani.

Ajută-ne să luăm seama
Și bine să ne numărăm,
Și zilee și anii noștri,
Și în păcat să nu mai stăm.
Cei șaptezeci se duc și zboară,
Iar cei mai tari cu zece-n plus.
Aceștia-s anii ce ne poartă
Și ne-nsoțesc pîn' la apus.

Amin